

Blog 08

Vrijdag de dertiende

Geachte lezers,

De onderstaande gebeurtenis spelen af binnen enkele uren op een doordeweekse vrijdag de 13^e. Ik heb dat niet zo bedacht maar het heeft alle ingrediënten voor een ongeluksdag. Het wordt maar eens hoogste tijd om hier wat aandacht te besteden.

Beste Doktoren, professoren en leidinggevende van het Erasmus Medisch Centrum (EMC) te Rotterdam

Erasmus MC

September 2019

In de regel bemoei ik mij niet met zaken van mijn partner omdat ze mij niet aangaan. Wel hoor ik al een kleine twaalf jaar het leed aan wat door diverse ziekenhuizen Nederland haar dochter wordt en is aangedaan. Dit leed zet zich nu voort in diep verdriet. Dat verdriet is nu zo voelbaar dat ik het niet meer kan aanzien en aanhoren.

PRATEN TOT JE EEN ONS WEEGT

Mijn partner is een vakkundig mediator en weet als geen ander met de juiste woorden de juiste vragen te stellen op de steeds weer verkeerde of ontwijkende antwoorden. Antwoorden die niet passen in een te volgen behandelingsplan. In de afgelopen twaalf maanden heeft haar zieke dochter 26 verschillende -assistent- artsen gezien en gehoord die allemaal wel weten hoe het moet of opdracht krijgen om te vertellen hoe het moet.

R

De laatste is assistent-arts mevrouw R¹. Assistent-arts R wenst zich niet te schikken aan de het dringende verzoek van de huisarts om een sedatie toe te passen bij de uitvoering van een bepaald behandelingsplan. Sedatie betekent 'het verlagen van het bewustzijn van een patiënt', ook wel een roesje genoemd. Dit gebeurt door medicatie dat u via een infuus in een ader van uw hand of arm krijgt. Bij dochter is deze sedatie noodzakelijk voor de uitvoering van een lumbaalpunctie. Bij een lumbaalpunctie prikt de arts met een dunne holle naald tussen twee wervels in de onderrug om wat hersenvocht weg te nemen. Hersenvocht is het vocht dat om de hersenen en ruggenmerg heen zit. Voor dochter is dit een noodzakelijke behandeling om de te hoge druk van de hersenen weg te nemen en dus de pijn in haar hoofd te verminderen. Let wel, te verminderen en niet om te genezen. Ieder weldenkend mens snapt dan ook wel dat na meer dan honderd keer de behandeling van een lumbaalpunctie niet ten goede komt aan het huidweefsel en de zenuwen in de rug en dat het op enig moment de pijngrens van ieder individueel persoon voorbijgaat.

Assistent-arts R heeft haar eigen gedachten over pijnstilling en weigert een sedatie toe te passen tijdens deze behandeling. En

dan komt dus onmiddellijk de vraag waarom niet. De meest voor de hand liggende redenen zouden

■ Sedatie voor een lumbaalpunctie is niet mijn beleid ■

kunnen zijn dat R niet op de hoogte is van de afspraak met het dringend verzoek van de huisarts om sedatie toe te passen of het -gehele- medisch dossier niet kent en dus ook niet weet wat er nu precies speelt. R heeft een iets eenvoudiger verklaring. "Sedatie voor een Lumbaalpunctie is niet mijn beleid". Vragen van dochter en moeder te over maar ontwijkende en nietszeggende antwoorden is het gevolg. Er is dus geen redelijke communicatie gaande of zelfs geen discussie. Deze stugge wijze van wisselen van woorden zijn mijn partner en dochter in de afgelopen dertien jaar al meer dan eens tegengekomen en daar is het moeilijk mee om een constructief gesprek op te bouwen.

PATSTELLING

Het eigen beleid hebben van assistent-arts R of van welke arts dan ook, staat dus haaks op het dringend advies van de huisarts en dus ook het ziekenhuisbeleid. Dus het beleid van het EMC wordt door deze assistent-arts zo van tafel geveegd. Maar

¹ Werkzaam in het Erasmus MC

¶ Dan moet u maar naar een ander ziekenhuis gaan ¶

daarmee is de zaak nog niet mee afgedaan. Na een moeilijke communicatie met assistent R verlaat de dochter totaal overstuurd de kamer en mijn partner probeert R ervan te overtuigen dat de sedatie er niet zomaar is en dus noodzakelijk is geworden. Er volgt een ondoordringbare patstelling:

- *De dochter weigert de behandeling zonder sedatie;*
- *Het ziekenhuis weigert de behandeling met een sedatie*

Het dus een soort omgekeerd kip en ei verhaal met als rode draad het negeren van de dringende wens van dochter en huisarts. Een verpleegkundige in opleiding verteld op de gang tegen dochter "Dan moet u maar naar een ander ziekenhuis gaan". De gevolgen van deze uitspraak door de verpleegkundige in opleiding kunnen verstrekkend zijn want hiermee zakt het beleid van het ziekenhuis volledig door het ijs.

TOETERS EN BELLEN

Moeder en dochter verlaten met onverrichte zaken het ziekenhuis en gaan met de taxi terug naar Utrecht. Zo'n gesprek met het ziekenhuis is slopend en dat heeft zijn gevolgen. Onderweg raakt de dochter het bewustzijn kwijt en op een dusdanige wijze dat het noodzakelijk is om de taxirit te staken en op de vluchtstrook wordt 1-1-2 gebeld voor een ambulance. Uiteraard, omdat je op de snelweg staat, gaan alle toeters en bellen aan en dus ook van politie en andere hulpverleners. In korte tijd is de dochter in de ambulance en wordt met de -vervangend- huisarts van dochter, die volledig op de hoogte is, gebeld wat nu te doen. Naar het EMC is dus zinloos want dan kom je dus weer terecht bij R of een andere stugge assistent. Uiteindelijk wordt de beslissing genomen met de huisarts en dochter dat ze thuisgebracht wordt met de taxi en probeert ze het weekend door te komen.

Achter de politieagente is het ambulance personeel druk doende.

DE ARTSENEED EN DE WET

De Nederlandse artseneed², sinds 2003, heeft geen verder geen wettelijk verplichtingen aan de arts maar een arts heeft zich wel te houden aan andere wettelijke verplichtingen. In opleiding geldt deze artseneed als leidraad en moet worden gehandhaafd door de gehele opleiding en geeft aan dat een aankomend arts een beroepsgroep zal gaan vertegenwoordigen waar een hoog maatschappelijk moreel is verbonden met een hoog aanzien. Zieke mensen en dus ook de ondersteunende familie of vrienden, hebben het vertrouwen en mogen de verwachting hebben dat

² www.lumc.nl/sub/1060/att/907300228522341.pdf Nederlandse artseneed (inclusief Eed van Hippocrates / Verklaring van Genève) richtlijn

artsen, zeker in opleiding, zich houden aan deze artseneed en het beleid van het ziekenhuis en er alles aan zullen doen om een patiënt te helpen naar hun beste vermogen.

EN HOE VERDER

De wijze zoals de assistent-arts R en haar collega verpleegkundige hebben gehandeld zijn mijns inziens strijdig met hun artseneed als arts in opleiding en met enige zekerheid ook met andere wettelijke bepalingen dat deze waardig zijn om te melden bij het medisch tuchtcollege. Zover wil *ik* niet gaan maar ik mag verwachten dat beiden in opleiding een stevige reprimande krijgen van de begeleidende professor dan wel de raad van bestuur van het EMC. Het is ook mogelijk, maar dat gaat ook erg ver, om beide op de zwarte lijst te plaatsen van SIN-NL³

Peter van Duijl,
Hoofdredacteur ITV-De Vechtstreek

Bronvermelding:

Wikipedia
Rijnstate
Erasmus Medisch centrum
Leids Universitair Medisch Centrum
SIN-NL

³ www.sin-nl.org